

בין המצרים
The Three Weeks

רפואה שלמה הרב מנחם בן חנה

Reproduced by Habruta Night Booklet with permission of the
copyright holders, ArtScroll / Mesorah Publications, Ltd.

Week 71

Topic

THE THREE WEEKS

TOPIC DISCUSSION

What is not allowed?

Haircuts, engagements, weddings, music, shopping?

Move into a new apartment?

Get a new car?

The three-week period between the Seventeenth of *Tammuz* and the Ninth of *Av* is dubbed by our Sages "Between the Straits," based on the verse (*Eicha* 1, 3), "All of her enemies overtook her between the straits." Our Sages tell us that these three weeks between the Seventeenth of *Tammuz* and the Ninth of *Av* are when our enemies entered the holy city of Jerusalem and massacred countless Jewish people until the Ninth of *Av* when they finally succeeded in destroying the *Bet Hamikdash*. From that day on, the Jewish people no longer dwell securely, and we must endure enemies attacking us from the outside as well as from within.

The day of *Shiba Asar Be'Tammuz* (the 17th day in the month of *Tammuz*) is observed as a fast day to commemorate five calamities that befell the Jewish people on this day:

- 1) Just several months after the Exodus from Egypt, Beneh Yisrael worshipped the golden calf on *Shiba Asar Be'Tammuz*;
- 2) Toward the end of the First Temple era, it was on this day when the daily *Tamid* offering was discontinued.
- 3) Just before the destruction of the Second Temple, the wall of Jerusalem was breached by the Roman legions on the 17th of *Tammuz*.
- 4) An enemy named Apostomus publicly burned a *Sefer Torah*.
- 5) A statue was brought into the *Bet Hamikdash*.

THE BASIS AND FOUNDATION TO THE CUSTOMS OF *AVEILUS*

The Gemara (Baba Batra 60a) states that after the destruction of the *Bet Hamikdash*, the *Perushim* (a group of G-d-fearing Jews) enacted that meat and wine should no longer be consumed claiming that since sacrificial meat was no longer offered on the altar and wine was no longer be poured on it, how can our table be full while Hashem's remains lacking?

Would these *Perushim* want to institute this stringency only among themselves, that would have been just fine. The problem was that they wanted to impose this on the entire Jewish nation and they frowned upon those who continued to eat meat and drink wine.

בגמרא במסכת בבא בתרא (דף ס.) אמרו רבותינו, שלאחר חורבן בית המקדש, באו הפרושים (אנשים יראי שמים), והנהיגו שלא לאכול בשר ושלא לשתות יין, מפני שהיו אומרים, הרי בית המקדש חרב, ואין קרבנות של בשר על גבי המזבח, ולא מנסכים יין על גבי המזבח, אם כן איך יתכן שיהיה שלחנינו מלא, ושלחנו של הקדוש ברוך הוא חסר? לכן נמנעו מלשתות יין ולאכול בשר.

אולם אילו היו אלה הפרושים רוצים רק להחמיר על עצמם, אין בכך כלום, אלא שאותם הפרושים רצו שינהגו כן כל ישראל, ולא ראו בעין יפה את

מי שאוכל בשר ושותה יין.

חכמי ישראל, לא רצו לגזור על ישראל גזירות קשות כמנהג הפרושים, מפני שידעו רבותינו, שאין גוזרים גזירה על הציבור אלא אם כן רוב הציבור יכול לעמוד בה. לכן נטפל רבי יהושע בן חנניה לאותם הפרושים. אמר להם, מפני מה אינכם אוכלים בשר ואינכם שותים יין? אמרו לו, וכי אפשר שבית אלוקינו שמם ואין קרבנות ואין ניסוך היין ואנו נאכל בשר ונשתה יין? אמר להם רבי יהושע, אם כן, מדוע אתם אוכלים פירות? הרי אין לנו כעת מצוות ביכורים שהיו מביאים לבית המקדש, נכון וראוי לכם לפרוש גם כן מאכילת פירות! השיבוהו הפרושים, נכונים דבריק! נדיר את עצמינו מפירות שבעת המינים שמהם מביאים ביכורים, ונאכל רק מיני פירות אחרים!

אמר להם רבי יהושע, אם כן, מדוע נאכל לחם? הרי אין לנו מנחות על גבי המזבח! מדוע נשתה מים? הרי אין ניסוך המים על גבי המזבח! שמעו הפרושים את דבריו ושתקו. אמר להם רבי יהושע, בודאי חייבים אנו להתאבל ולהשתתף בצער השכינה, אך להתאבל יותר מדאי גם כן לא ראוי, כי הציבור לא יוכלו לעמוד בגזירות כאלה. גם אדם שלא יאכל בשר, ילך ויחלש, ויתרשל לאחר מכן בלימוד התורה. לכן אין לנהוג אבלות בכל השנה בתוקף גדול כל כך, אלא בקצת דברים שתיקנו רבותינו זכר לחורבן, וכפי שביארו בגמרא שם.

מזה למדנו, שאף על פי שאנו אוכלים בכל השנה בשר, ושותים יין, מכל מקום בימים הללו נהגו ישראל מעצמם בכמה וכמה מנהגי אבלות על החורבן, וכפי שנבאר. ואף על פי שרוב המנהגים הללו לא באו מכח תקנת חכמינו, אלא ישראל נהגו בהם מעצמם, מכל מקום חובה קדושה

The Sages did not wish to impose such difficult decrees upon the Jewish nation as they understood that decrees that cannot be undertaken by a majority of the population should not be enacted. Rabbi Yehoshua therefore decided to engage these *Perushim*. He asked them, "Why do you not eat meat and drink wine?," The replied, "Is it proper for the house of Hashem to lay desolate without the sacrifices or libation offerings while we eat meat and drink wine?," Rabbi Yehoshua retorted, "If so, why do you eat fruit? Since the *Bikkurim* (first fruits) are no longer brought to the *Bet Hamikdash* any longer, it is inappropriate for you to be eating fruits either!," They replied, "How correct you are! We shall abstain from the fruits of the Seven Species (from which *Bikkurim* were brought) and consume only other types of fruits."

Rabbi Yehoshua told them, "Why do you eat bread when there are no longer any meal-offerings being brought upon the altar?! Similarly, why do you drink water when the water libation is no longer performed on the altar during the Sukkot holiday?!" The *Perushim* were unable to reply to his claim. Rabbi Yehoshua meant to teach them that although we are obligated to mourn and participate in the suffering of the *Shechina*, nevertheless, mourning too much is also not recommended because these are decrees that the Jewish nation simply cannot withstand. Furthermore, if one does not eat meat, one will become weak and unable to engage in Torah study with ample strength. Thus, one should not engage in such intense mourning throughout the year; rather, one should observe the few mourning customs instituted by our Sages in commemoration of the destruction of the *Bet Hamikdash*.

Based on the above, although we customarily eat meat and drink wine throughout the year, nevertheless, during these days, the Jewish nation has accepted several mourning customs upon themselves, as we shall explain. Although most of these mourning customs are not rooted

in the words of our Sages and were merely adopted by the Jewish nation themselves, one must nonetheless observe these customs carefully as they have been accepted as actual laws.

לשמור על המנהגים הללו, שהוקבעו כדין ממש
בכל תפוצות ישראל

SHEHEYANU

ספר חסידים

סימן תתמ

יש חסידים מחסידים הראשונים שלא היו אוכלים שום פרי חדש בין י"ז בתמוז לט' באב כי אמרו איך נברך שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה. ויש מברכים על פרי חדש כשנזדמנו להם בשבתות שבין י"ז בתמוז לט' באב, א"ל החכמים היה לכם לברך שהחיינו כשראיתם אותו כר' יהודא כשראה קרא חדתא ואלו אמרו לא כי אלא כשאכלו.

בית יוסף - אורח חיים, סימן תקנא

מצאתי בתשובה אשכנזית (שו"ת מהרי"ל סי' לא) לברך שהחיינו בין המצרים. כתוב בספר חסידים (סי' תתמ) דלא, ונראה לעניות דעתי כגון מילתא דאפשר לדחויי כגון פרי או מלבוש אבל אי מיקרי פדיון הבן אין מחמיצין את המצוה או הברכה עכ"ל.

We will now discuss the laws of the "Three Weeks" (based on what we have written in previous years along with some new additions). There are various degrees of mourning observed during this period: From the Seventeenth of *Tammuz* until *Rosh Chodesh Av*, few mourning customs are observed. From the day of *Rosh Chodesh Av*, some more mourning customs are added. During the week during which *Tisha Be'Av* falls out, even more mourning customs are observed.

"Shehecheyanu"

It is proper to abstain from reciting the "*Shehecheyanu*" blessing during the three weeks between the Seventeenth of *Tammuz* and the Ninth of *Av* on a new fruit or a new garment. One should leave the new fruit or garment for after *Tisha Be'Av* rather than to eat the fruit or wear the garment without reciting *Shehecheyanu*.

The source for this custom can be found in the *Sefer Chassidim* who writes that they would not eat a new fruit during the Three Weeks, for how can one recite the blessing of "Who has given us life, sustained us, and allowed us to reach this time," during such a tragic period? Maran Ha'Shulchan Aruch likewise writes that it is preferable to abstain from reciting the *Shehecheyanu* blessing on a new fruit or garment during the Three Weeks. *Rabbeinu Ha'Arizal* rules likewise. (see Chazon Ovadia-Arba Ta'aniyot, page 129)

On Shabbatot that fall out during the "Three Weeks," one may recite *Shehecheyanu* on a new fruit or garment. Nevertheless, following *Rosh Chodesh Av*, it is preferable to abstain from reciting *Shehecheyanu* on a new garment even on Shabbat. However, regarding reciting the *Shehecheyanu* blessing on a new fruit, one may act leniently and do so. (Responsa *Yechave Da'at*, Volume 1, Chapter 37)

בימים הללו, נהגו ישראל בכמה מנהגי אבלות שביארנו אותם באריכות בשנים הקודמות, והשנה נבאר אותם בקצרה. ותחילה יש להסביר, שישנן שלוש דרגות למנהגי האבלות בימים הללו. הדרגה הראשונה, מיום שבעה עשר בתמוז ועד ראש חודש אב, שבימים הללו נוהגים מעט מנהגי אבלות. והדרגה השנייה, מיום ראש חודש אב, שאז מוסיפים על מנהגים אלה עוד מנהגים אחרים. ולאחר מכן בשבוע שחל בו תשעה באב, נוהגים מנהגי אבלות נוספים.

ברכת שהחיינו:

מאחר והימים הללו מועדים לפורענות, וכמה אסונות גדולים אירעו בהם לעם ישראל, לכן נהגו שלא לברך ברכת "שהחיינו" על פרי חדש או בגד חדש שלוקחים בימים הללו. כי אין נוכל לברך בשמחה "שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה", והוא זמן של צער ופורענות?

לפיכך, אין לברך ברכת שהחיינו על בגד חדש או פרי חדש בימי בין המצרים. ובשבתות שבימי בין המצרים, אפשר להקל בדבר. ובשבת שחלה אחר ראש חודש אב, יש להחמיר בזה לגבי בגד חדש, אבל לגבי פרי חדש, אפשר מן הדין להקל.

ופסק מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל, שמותר לקנות בגדים חדשים בימי בין המצרים, עד ראש חודש אב. אך אין ללובשם עד לאחר תשעה באב.

Maran Rabbenu Ovadia Yosef zt"l writes that it is permissible to purchase new clothing during this period until *Rosh Chodesh Av*; however, the clothing should not be worn until after *Tisha Be'Av*.

What restrictions does Halacha impose upon purchasing or mending clothes during the three weeks between Shiba Asar Be'Tamuz and *Tisha B'Ab*, and during the nine days from Rosh Hodesh Ab until *Tisha B'Ab*?

It is clear that one may purchase new clothing until Rosh Hodesh Ab; the prohibition against purchasing new clothes applies only during the nine days, and not during the three weeks. During the nine days, one may not purchase new clothing even if he does not plan on wearing them until after *Tisha B'Ab*, and even he purchases them as a gift for somebody else.

There are, however, a number of exceptions to this prohibition. Firstly, if a certain garment is sold for a low price, but after *Tisha B'Ab* the price will again rise, it is permissible to purchase the garment during the nine days at the discounted price. In such a case, Halacha does not require one to incur a loss by delaying the purchase until after *Tisha B'Ab*. Furthermore, when necessary, one may purchase a pair of non-leather shoes for *Tisha B'Ab* during the nine days. If two days before *Tisha B'Ab*, for example, a person suddenly realizes that he has no non-leather shoes for *Tisha B'Ab* (when one may not wear leather shoes), he may purchase a new pair of shoes, and may wear the shoes for the first time on *Tisha*

B'Ab. The final exception, as Hacham Ben Sion Abba Shaul (Israel, 1923-1998) ruled, is that one may purchase inexpensive garments such as stockings during the nine days.

It is similarly forbidden to sew, knit or crochet new garments during the nine days, or to commission a tailor to do so. A person may not have a tailor prepare a new suit, dress or other garment for him during the nine days, and women must refrain from knitting and crocheting during this period. One may, however, mend garments that one already owns, or hire somebody to mend a garment for him. Similarly, one may bring his shoes to a shoemaker to be fixed during the nine days.

Summary: It is forbidden to purchase new clothes for oneself or for somebody else during the nine days, regardless of whether they will be worn before *Tisha B'Ab*. One may purchase clothes on sale during the nine days if the sale ends before *Tisha B'Ab*. It is permissible to purchase inexpensive clothes during this period, and to purchase shoes for *Tisha B'Ab*. It is forbidden to sew a new garment or to have a new garment sewn during the nine days, but garments and shoes may be fixed during the nine days.

LISTENING TO MUSIC DURING THE THREE WEEKS

All forms of dancing are forbidden during the three weeks between the Seventeenth of *Tammuz* and the Ninth of *Av*, even when there is no musical accompaniment.

This applies even when the dancing conforms to the laws of modesty and holiness observed by the Jewish nation; men dancing alone and women dancing alone with a partition separating them so that they do not see each other. However, men and women dancing together is absolutely forbidden all year round.

Although during the rest of the year one may listen to music from a tape recorder, cassette, CD, and the like (recorded music), especially songs with holy words that are accompanied by musical instruments, Maran Rabbeinu Ovadia Yosef *zt"l* writes that during the "Three Weeks", one should refrain from doing so. Nevertheless, when it comes to a celebration of a *Mitzvah*, such as a wedding, *Berit Milah*, the festive meal of a *Pidyon Haben* (redemption of the firstborn), *Bar Mitzvah*, or conclusion of a tractate of the Talmud, one may listen to songs composed of holy words and musical accompaniment, for as long as it is in celebration of a *Mitzvah*, one may act leniently regarding this matter.

Singing During the "Three Weeks"

Singing, without musical accompaniment, is permissible during this time. One may certainly act leniently regarding this matter on the Shabbatot that fall out during the "Three Weeks"; indeed, even on *Tisha Be'Av* that falls out on Shabbat, one may sing songs in honor of Shabbat.

אסור לעשות ריקודים ומחולות בימים שבין שבעה עשר בתמוז לתשעה באב, ואפילו בלא כלי נגינה.

וכל זה הוא אפילו בריקודים המתנהלים על פי ההלכה, ומנהגי הצניעות המקודשים לעם ישראל, אנשים לבד ונשים לבד, במחיצה מפסקת שאינם רואים אלו את אלו, אבל ריקודים מעורבים אנשים ונשים יחדיו, אסורים בהחלט באיסור חמור בכל ימות השנה.

אף על פי שמעיקר הדין, מותר לשמוע בשאר ימות השנה דרך הרשם קול, טייפ או דיסק וכדומה, שירים, ובפרט שירי קודש, המלווים על ידי כלי נגינה, מכל מקום, כתב מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל, שבימי בין המצרים יש להמנע מכך. וכבר הארכנו בזה במקום אחר. ומכל מקום, בשמחת מצוה, כגון שמחת חתן וכלה, או בשמחת ברית מילה, או בסעודת פדיון הבן, או בר מצוה, או סיום מסכת, מותר לשמוע שירי קודש המלווים בכלי נגינה, שכל שהיא שמחה של מצוה, יש להקל בדבר.

שירה בפה בימי בין המצרים ושירה שהיא בפה, בלא כלי זמר, מותר לשורר בימים אלה. וכל שכן שיש להקל בזה בשבתות של ימי בין המצרים, ואפילו בתשעה באב שחל להיות בשבת, מותר לשורר שירי קודש לכבוד שבת.

One Whose Livelihood Depends on Playing a Musical Instrument

If one's job requires him to play a musical instrument for non-Jews, one may continue to play music until the week during which *Tisha Be'Av* falls out. Similarly, regarding a music teacher who teaches students to play musical instruments, such as the violin and the like, if one will incur a monetary loss by not teaching during this period, one may indeed continue to teach playing music until the Sunday before *Tisha Be'Av*. It is preferable, nonetheless, to act stringently regarding this matter beginning from *Rosh Chodesh Av*. Just as music teachers may act leniently regarding this matter, so too, a student learning to play a musical instrument may continue doing so during this period.

Playing Music in Camps

Camps or Daycare programs which operate during the "Three Weeks" and play songs with musical accompaniment as part of their daily routines may act leniently and continue to do so during the "Three Weeks." (Maran Rabbeinu Ovadia Yosef zt"l and Hagaon Harav Yaakov Kamenetzky zt"l)

מי שפרנסתו מנגינה על כלי זמר מי שפרנסתו לנגן בכלי זמר אצל גויים, מותר לו להמשיך לנגן בכלי זמר עד שבוע שחל בו תשעה באב. וכמו כן מורה לנגינה, שמלמד תלמידים לנגן על כינור וכדומה, ויש לו הפסד ממון, אם לא ילמד בימים אלה, מותר לו להמשיך ללמד נגינה עד שבוע שחל בו תשעה באב. ונכון להחמיר בזה מיום ראש חודש אב. וכמו שיש להקל בזה למורה שמלמד נגינה, כמו כן מותר הדבר לתלמיד הלומד נגינה בימים אלו.

קייטנות שמשמיעים בהם מוזיקה קייטנות של ילדים, או גני ילדים הפועלים בימי בין המצרים, ובמסגרת פעולתם משמיעים בהם שירים המלווים בכלי נגינה, יש להקל להם להשמיע שירים אלה בימי בין המצרים. כן פסק מרן הרב זצ"ל, וכן פסק הגאון רבי יעקב קמינצקי ז"ל.

May one get married during the "Three Weeks"?

Answer: Some customarily do not hold any weddings during the "Three Weeks", as we have already explained. This was indeed the custom in Ashkenazi countries.

The Sephardic custom in the holy city of Jerusalem, however, is to allow weddings to be held during this period, until the day of Rosh Chodesh Av. Nevertheless, beginning from Rosh Chodesh Av, although according to the letter of the law one who has not yet performed the Mitzvah of bearing children may indeed be lenient and get married, the custom is not to hold weddings at this time, for it is ominous to celebrate and be joyful at a time when the rest of the Jewish people are steeped in deep mourning.

When Maran Harav Shlit"a was appointed as the Chief Rabbi of Tel Aviv in the year 5729 (1969), the prevalent custom in all Israeli cities, based on the greatest Ashkenazi rabbis, was not to register a couple for marriage if they intended to get married during the "Three Weeks". When Hagaon Harav Yaakov Moshe Toledano was appointed as Chief Rabbi of Tel Aviv, he tried to nullify this edict of not registering couples for marriage during these days, however, he was unable to oppose the ruling of the Chief Ashkenazi Rabbi of Israel, Hagaon Harav Isser Yehuda Unterman; indeed, in all Israeli cities, the public halachic rulings of all Sephardic rabbis were overshadowed by those of the Ashkenazi rabbis who were more respected than them. This changed when Maran Harav Shlit"a ascended to greatness. He announced unequivocally that he was not appointed

לשאלת רבים, האם מותר לערוך נישואין בימי בין המצרים?

יש נוהגים שלא לערוך נישואין כלל, מיום י"ז בתמוז, ועד תשעה באב, שהם ימי "בין המצרים" כמו שביארנו כבר. וכן היה המנהג במדינות אשכנז.

ומנהג הספרדים בעיר הקודש ירושלים תבנה ותכונן, להתיר עריכת נישואין בימים אלה, עד ליום ראש חודש אב. אבל מאחר יום ראש חודש אב, אף על פי שמעיקר הדין יש להקל בזה לאדם שעדיין לא קיים מצות פריה ורביה, מכל מקום, נהגו שלא לערוך נישואין בימים אלה, מפני שאין זה סימן טוב, לערוך שמחה בימים שכל כלל ישראל שרויים באבל כבד.

וכאשר נתמנה מרן הרב שליט"א למשרת הרב הראשי לתל אביב, בשנת התשכ"ט (969), נהגו בכל ערי ישראל, על פי הוראת גדולי הרבנים האשכנזים, שלא היו רושמים לנישואין זוג המבקש להנשא בימי בין המצרים. וכאשר נתמנה הרה"ג רבי יעקב משה טולדאנו לכהן במשרת הרב הראשי לתל אביב, ניסה לבטל את הנוהל שלא רושמים לנישואין זוגות הבאים להנשא בימים אלה, אולם לא היה יכול להרים ראשו ולבטל המנהג, נגד הוראת הרב הראשי האשכנזי, הגאון רבי איסר יהודה אונטרמן, כי בכל ערי הארץ, היו הרבנים הספרדים כפופים בכל הוראותיהם הציבוריות לרבנים האשכנזים הנכבדים מהם. עד שעלה לגדולה מרן הרב שליט"א, והודיע בצורה חד משמעית, כי הוא אינו ממונה בתור "זכר" למנהגי הספרדים בלבד, ומעתה ואילך הוא דורש בתוקף לשנות את תקנות הרבנות הראשית, ולתקן שכל זוג ספרדי

just as a "commemoration" of the Sephardic customs and he firmly insisted that the edict of the Chief Rabbinate be changed and that any Sephardic couple wishing to be married during the "Three Weeks," should be duly registered, as per Torah law. Thankfully, he was successful in abolishing the edict which existed then and was against Halacha. Even then, there were several Sephardic rabbis who opposed Maran Shlit,"a because of such reasons as "national unity" among others and demanded that the Sephardim be bound by Ashkenazi customs. Maran Harav Shlit,"a refused to accept their advice, for this is indeed the way of the Torah that every Jewish community abide by their own customs and one community must not be forced to take upon the customs of another. Indeed, anyone who deviates from the Sephardic custom followed in Jerusalem is actually causing more harm than good, for cancelling or postponing weddings causes great harm to the world.

It is important to point out that if not for Maran Shlit,"a standing up vehemently to protect our customs and traditions, not only would this custom have been completely forgotten and nullified, but the same would have been the case with all of the customs and rulings of the Sephardim who are bound by the rulings of Maran Ha'Shulchan Aruch. If not for Maran Shlit,"a waging a relentless war of Torah and restoring Sephardic Jewry to their previous glory by having them rule on Halacha in accordance with their own customs, both stringent or lenient, surely the Halachot and customs of Sephardic Jewry, including Iraqis, Moroccans, Yemenites, and all other Sephardic communities, would have long since been forgotten. Due to Maran's tremendous influence, the Ashkenazi rabbis' stature was

המבקש להנשא בימי בין המצרים, יאפשרו לו להרשם לנשואין כדת וכהלכה. ותהלות לאל עליון, שעלה בידו לבטל המנהג שנהגו עד אז נגד ההלכה. ואף אז, קמו כנגדו מקצת רבנים ספרדים, שבשם "אחדות העם" ועוד נימוקים שונים, דרשו לכופף את מנהגינו למנהגי האשכנזים, והרב מרן שליט"א, לא שמע לעצתם, כי כך דרכה של תורה, שלכל עדה בישראל המנהגים שלה, ואין להשוות את המנהגים על ידי כפיפות קומה למנהגי עדה אחרת. וכל המשנה ממנהג שנהגו הספרדים בירושלים במשך דורי דורות, ידו על התחתונה, כי בביטול הנשואין, ובדחיית נשואין, גורמים רעה גדולה לעולם.

וכאן המקום לציין זאת, שלא רק מנהג זה היה מתבטל לגמרי אילו לא היה מרן שליט"א עומד בעוז על מנת להחזיר העטרה ליושנה, אלא בכל מנהגי הספרדים, ובכל הוראותיהם שהם כפופים אחר הוראות מרן השלחן ערוך, לולי שמרן הרב שליט"א נלחם מלחמתה של תורה, ובכחו ובגדולתו הבלתי ניתנת להכחשה, החזיר העטרה ליושנה, שהספרדים פוסקים על פי דרכם, להחמיר ולהקל, בודאי היו נשכחות לגמרי ההלכות והמנהגים של הספרדים, לכל תפוצותיהם, בבליים ומרוקאים ותימנים וכן כל השאר. כי בעזרת כחו הגדול של הרב, הושווה מעמד הרב האשכנזי למעמד הרב הספרדי. שאם עד אז היה קרוי הרב האשכנזי "ראש הרבנים לישראל", ואילו הרב הספרדי היה נקרא "הרב הראשי לישראל", הרי שמאז שעלה מרן לגדולה, ונעשה ראשון לציון ורב ראשי לישראל, לא העיז שום אדם להכתיר את הרב הספרדי בתואר נמוך מזה של האשכנזי.

וכן מיני אז שנתפרסמו הוראות מרן הרב שליט"א, יודעים כל רבני האשכנזים, שכאשר מגיע אליהם שואל, והוא מבני ספרד, הם מבררים היטב את הדין להורות לו על פי דרכם של בני ספרד.

equated to their Sephardic counterparts, for until that point, the Ashkenazi rabbi was referred to by the title, "Head of the Rabbis of Israel," while the Sephardic Rabbi was referred to as the "Chief Rabbi of Israel,"; however, from the time Maran Shlit,"a ascended to greatness and became the" Rishon Le'Tzion „and Chief Rabbi of Israel, no one dared refer to the Sephardic rabbi by a title that was lower than his Ashkenazi counterpart.

Additionally, once Maran Harav Shlit,"a's rulings were publicized, all Ashkenazi rabbis became aware that if a Sephardic individual inquired about any given Halacha, they must make certain to clarify the law well so that they may rule for him in accordance with the Sephardic custom. Before this point, however, they would simply rule for the person, whether stringently or leniently, based on the customs and rulings of the Ashkenazim; many great people have attested to this historical fact.

Although the custom is to abstain from holding weddings from the day following *Rosh Chodesh Av* (which Ashkenazim customarily abstain from during the entire "Three Week" period), nevertheless, if one divorced his wife and, with the help of the intervention of a third party, the couple decides to remarry, this wedding may be held even after *Rosh Chodesh Av*, for it is not a source of great happiness. On the contrary, sometimes postponing such a wedding can cause whatever peace was restored to be lost and the entire remarriage proposal may thus be broken.

ואילו קודם לכן, היו מורים לו בפשיטות להקל ולהחמיר על פי הוראותיהם ומנהגי האשכנזים, כאשר מעידים על זה רבים וטובים.

אף על פי שנהגו שלא לערוך נשואין אחר יום ראש חודש אב, וכן נהגו האשכנזים בכל ימי בין המצרים, מכל מקום, אדם שגירש את אשתו, וכעת נכנסו מתווכי שלום ביניהם והסכימו שניהם לחזור זה לזו, מותר לערוך להם את הנשואין אפילו אחר יום ראש חודש אב, משום שאין זו שמחה גדולה כל כך, ואדרבה, לעתים מחמת עיכוב הנשואין עלול השלום השורר ביניהם להתפוגג, ויתבטל כל ענין הנשואין.

Syrian community custom to weddings during the three weeks

Strictly speaking, it is permissible to make weddings during the Three Weeks. According to the ruling of the Shulhan Aruch, it is only during the Nine Days – from Rosh Hodesh Ab through *Tisha B'Ab* – that weddings are forbidden. The prevalent custom in our community, however, is not to make weddings during the three weeks, as this is an inauspicious time for a couple to begin their marriage. Engaged couples should therefore wait until after *Tisha B'Ab* to get married.

It is permissible, however, to officially announce an engagement during the Three Weeks, including the Nine Days. Strictly speaking, it is permissible to announce an engagement even on *Tisha B'Ab* day itself (and even to perform Kiddushin, betrothal, which we customarily do at the wedding). Of course, it is not customary to make an engagement on *Tisha B'Ab*, but it is certainly permissible to get engaged at other times during the Three Weeks, and for the families to get together to celebrate. However, the event should not have music or dancing; even taking the bride or groom into a circle for a dance without music is forbidden during the Three Weeks. This is a period of somber reflection on the tragedy of the Temple's destruction, and there are people who sit on the floor each day during this period to cry over this calamity. It would thus certainly be inappropriate to dance during the Three Weeks, even without music.

Summary: The accepted custom is not to make weddings during the Three Weeks. It is permissible, however, to announce an engagement during the Three Weeks, and even during the Nine Days, and for the families to meet, but music should not be played and there should be no dancing (even without music) at the celebration.

SWIMMING

Is it permissible to swim in a pool or in the ocean during the Three Weeks?

According to the practice of the *Sefaradim*, it is permissible to swim – both in a pool and in the ocean – during the Three Weeks, and even after *Rosh Hodesh Av*. The prohibition against swimming begins only during the week of *Tisha B'Ab*, meaning, from after the Shabbat that immediately precedes *Tisha B'Ab*, until after *Tisha B'Ab* day. Just as bathing is forbidden during the week of *Tisha B'Ab*, swimming is similarly forbidden. This is the ruling of *Hacham Ben Sion Abba Shaul* (Israel, 1923-1998).

There are some authorities who forbid swimming already from *Rosh Hodesh Av*. The practice in our community, however, appears to follow the lenient position, that allows swimming until the week of *Tisha B'Ab*.

As a result of the mourning observed during the "Three Weeks," the Ashkenazi custom is to abstain from shaving and taking haircuts beginning from the Seventeenth of *Tammuz* until the Tenth of *Av*.

The Sephardic Custom:

Nevertheless, the Sephardic custom is not as stringent and follows the letter of the law established by a Tannaic enactment (following the destruction of the *Bet Hamikdash*) which is to prohibit taking haircuts and laundering clothing during the week during which *Tisha Be'Av* falls out. The *Rambam* and *Maran Ha'Shulchan Aruch* rule likewise. The week during which *Tisha Be'Av* falls out refers to the very week the fast of *Tisha Be'Av* is observed, beginning from Sunday of that week. For instance, if *Tisha Be'Av* occurs on Wednesday, all of the mourning customs associated with the week during which *Tisha Be'Av* falls out begin from the previous Sunday.

מרוב תוקף האבלות בימי בין המצרים, נהגו האשכנזים שלא להסתפר ולהתגלח, מיום שבעה עשר בתמוז ועד יום עשירי באב.

מנהג הספרדים:

אולם הספרדים ובני עדות המזרח לא נהגו להחמיר בזה, אלא מנהגינו כעיקר תקנת רבותינו התנאים, שגזרו אחר חורבן בית המקדש, שבשבוע שחל בו תשעה באב אסור מלספר ולכבס, וכן פסקו הרמב"ם ומרן השלחן ערוך. ושבוע שחל בו תשעה באב, פירושו, השבוע שבתוכו חלה תענית תשעה באב, מיום ראשון ואילך. ולדוגמא, אם יחול יום תשעה באב ביום שלישי, הרי שמיום ראשון שלפניו, נוהגים כל מנהגי האבלות השייכים לשבוע שחל בו תשעה באב.